

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія „Тандем-Фінанс“» щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 2 статті 9 Закону України „Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг“

м. К и ї в
13 квітня 2021 року
№ 62-3(І)/2021

Справа № 3-49/2021(112/21)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія „Тандем-Фінанс“» щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 2 статті 9 Закону України „Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг“ від 6 липня 1995 року № 265/95–ВР (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 28, ст. 205) у редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій“ від 1 липня 2015 року № 569–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 33, ст. 327).

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія „Тандем-Фінанс“» (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 19, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині другій статті 32, частинам першій, третій статті 42, статті 64 Конституції України (конституційність) абзац третій пункту 2 статті 9 Закону України „Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг“ від 6 липня 1995 року № 265/95–ВР у редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій“ від 1 липня 2015 року № 569–VIII (далі – Закон), який застосовано в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 25 лютого 2021 року.

Відповідно до абзацу третього пункту 2 статті 9 Закону реєстратори розрахункових операцій та розрахункові книжки не застосовуються при виконанні банківських операцій, крім операцій комерційних агентів банків та небанківських фінансових установ з приймання готівки для подальшого її переказу з використанням програмно-технічних комплексів самообслуговування, за винятком програмно-технічних комплексів самообслуговування, що дають змогу користувачеві здійснювати виключно операції з отримання коштів.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Закону „є неконституційними, адже внаслідок порушення принципу правового порядку, що встановлений статтею 19 Конституції України,

порушують встановлений частиною 2 статті 32 Конституції України принцип недопустимості збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу; не відповідають Конституції України в частині захисту державою конкуренції, порушують конституційні принципи рівності та свободи ведення підприємницької діяльності, що закріплені в статтях 24 та 42 Конституції України; порушують приписи статті 64 Конституції України, відповідно до якої не допускається обмеження прав і свобод людини, крім випадків, встановлених Конституцією та всупереч приписам частини 3 статті 22 Конституції України звужують зміст та обсяг права на підприємницьку діяльність“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі зазначаються відомості про уповноважену особу, що діє від імені суб’єкта права на конституційну скаргу (пункт 2 частини другої); обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Товариства щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону зводиться до висловлення незгоди з існуючим законодавчим регулюванням питання щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій та розрахункових книжок, а також з остаточним судовим рішенням у його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Крім того, конституційну скаргу підписано уповноваженою особою – директором Товариства, однак відомостей про цю уповноважену особу, що діє від імені Товариства, у конституційній скарзі не зазначено. Наведене є істотним формальним недоліком та підставою для повернення конституційної скарги Товариству згідно з абзацом першим частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 2, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія „Тандем-Фінанс“» щодо відповідності Конституції України

(конституційності) абзацу третього пункту 2 статті 9 Закону України „Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг“ від 6 липня 1995 року № 265/95–ВР у редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій“ від 1 липня 2015 року № 569–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**